

עת"א 12131/01/21 - בני סלע (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 12131-01-21 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
לפני כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר בני סלע (אסיר)
נגד משיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") הטוען כי המשיבים מונעים ממנו גישה לערכאות שיפוטיות בדרך של הגשת עתירות אסיר. לעתירה צורפה בקשה לפטור מתשלום אגרה.

המבקש עותר כנגד חסימת דרכו להגיש עתירות לבית המשפט במתקן הכליאה בו הוא מוחזק כיום, "שאטה". המבקש טוען כי מאז הגיע למתקן הכליאה "שאטה", הותר לו להגיש 3 עתירות אסיר בלבד ומאז לא איפשרו לו המשיבים להגיש עתירות נוספות.

המשיבים בתגובתם טענו כי המדובר באסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 40 שנה, חמישה חודשים ושלושה ימים החל מיום 13.12.99. המדובר באסיר המוגדר סג"ב, התראה, ע"מ ואסיר טעון הגנה.

המשיבים טענו כי המדובר באסיר המוכר כ"עותר סדרתי" אשר מגיש מאות עתירות, הליכים משפטיים ובקשות שונות לערכאות שיפוטיות שונות במרוצות תקופת מאסרו, כאשר חלקם עולים כדי הליכי סרק כאשר המבקש עושה שימוש לרעה בהליכי משפט.

המשיבים טענו כי העתירה אינה מפורטת דיה ואינה נתמכת בראיות כלשהן. מעבר לכך, המבקש אינו תוקף החלטה מנהלית כלשהי באופן הנכנס לגדר עתירת אסיר, אלא מעלה טענות שמקומן במסגרת תלונה לגורם המוסמך ובכל מקרה המבקש לא מיצה את ההליך המנהלי בטרם פנה בעתירתו זו.

אשר לבקשה לפטור מתשלום האגרה, עתרו המשיבים כי תידחה, מאחר שהמבקש אינו עומד בתנאים לכך, בין היתר משום שהגדרתו כ"אסיר נזקק" הוסרה והוא רשאי להשתלב בעבודה ולזכות בתגמול שיאפשר לו הגשת עתירות ובנוסף, המדובר במי שמציף את המערכת באין ספור בקשות ועתירות שחלקן טורדניות ומיותרות.

בפתח הדיון, הלין ב"כ המבקש על כך שלמרות בקשת המבקש כי יובא לבית המשפט ולא ישתתף בדיון באמצעות VC

והחלטת בית המשפט אשר הורתה כמבוקש, המבקש לא הובא בעקבות החלטה של המשיבים. למרות שהובהר למבקש כי ההחלטה על הבאתו לדיון סוייגה, מראש, באופן שהבאתו תלויה בהנחיות הקיימות לאור מגיפת הקורונה, שב המבקש ועמד על החשיבות שבהבאתו. בא כוחו ציין כי נפגש עימו לגבי עתירתו זו והמבקש המשיך כל העת לטעון כי הוא עומד על כך שיובא לדיון או לחילופין, שבית המשפט יגיע לקיים את הדיון בעתירות בתוככי בית הסוהר.

לאור דברי המבקש ובא כוחו, הוצע למבקש לדחות את הדיון בעתירתו למועד אחר על מנת לנסות, שוב, להביאו לדיון. המבקש ביקש לשוחח טלפונית עם עורך דינו והדיון הופסק על מנת לאפשר לו שיחה טלפונית. הדיון התחדש בחלוף כשעה כאשר ב"כ המבקש השלים טיעוניו ואחריו גם המבקש בעצמו. ב"כ המבקש מסר כי הוא בעצמו נאלץ להגיש עבור המבקש עתירות אסיר, מאחר שהמבקש טען בפניו כי המשיבים מסרבים לעשות כן.

ב"כ המבקש והמבקש בעצמו העלו בשלב זה טענות ביחס להגבלת השימוש בפקס לצורך הגשת עתירות וכן טענות הנוגעות למימון משלוח העתירות בדואר - טענות שלא הועלו קודם לכן.

ב"כ המשיבים התרעמה על כלליות הטענות בעתירה, אל מול הטענות אשר הועלו בדיון עצמו ביחס להגבלת השימוש בפקס או לעלויות משלוח הדואר, באשר לדבריה, משעה שהטענות הללו לא הועלו, במסגרת העתירה, היא לא נערכה להן מבעוד מועד כמתחייב. עם זאת, ציינה כי עלות משלוח הדואר של המבקש כבר נדונה בעתירה קודמת (עת"א 53996-04-13) וכי השימוש בפקס מוסדר במסגרת הפקודות. ב"כ המשיבים שבה וטענה כי המשיבים פועלים כמתחייב ואילו דווקא המבקש הוא אשר מתנהל בחוסר נקיון כפיים.

במהלך הדיון, המבקש לא הפסיק להתפרץ לדברי עורכי הדין ולדברי בית המשפט והוזהר פעם אחר פעם, ללא הועיל. לקראת תום הדיון, דרש המבקש, תוך שהוא מרים את הקול, כי בית המשפט יפסול עצמו וניתנה החלטה הדוחה את בקשתו. גם לאחר מכן, לא הפסיק המבקש לשוב ולדרוש את פסילת המותב. בא כוחו הוסיף עוד משפט לסיום הטיעונים והדיון הסתיים.

טרם נחתם פסק דין זה, הגיש המבקש, באמצעות בא כוחו, בקשה לאפשר לו להשלים טיעונים. בקשה זו נדחתה מאחר שכאמור, ניתנה למבקש האפשרות, בין באמצעות בא כוחו, בין בעצמו, בדיון ארוך יחסית ולאחר שגם ניתנה לו ההזדמנות לשוחח טלפונית עם עורך דינו, להעלות את כל טענותיו. טרם יבשה הדיו על החלטה זו, הוגשה בשמו של המבקש בקשה, אשר אינה נושאת את חתימתו ולמעשה, לא ברור מי הוא שחתום עליה וכותרתה: "בקשה דחופה למחיקת העתירה". במסגרת בקשה זו ביקש העותר למחוק את העתירה מן הטעם ש"העותר רואה שזכויותיו נפגעו ולא התאפשר לו מיצוי טענותיו". בקשה זו נדחתה אף היא. הטענות הועלו, נדונו וניתן להכריע בעתירה.

אחר ששמעתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות, ראש וראשון, משום שהיה על המבקש למצות את ההליך המנהלי, דבר שלא נעשה על ידו. המבקש לא פנה ולא הלן בפני הגורמים הרלוונטיים על התנהלות אשר לשיטתו מנוגדת להחלטות בעניינו ולפקודות, אלא בחר לפנות לבית המשפט במסגרת עתירת אסיר.

שנית, אולי מעבר לצורך, אבהיר, הגם שלא הוכח כי כך נעשה, אין למשיבים כל סמכות לחסום את זכותו של המבקש מפנייה לבתי המשפט בהליכים משפטיים שונים ובכלל זה במסגרת עתירת אסיר.

בעניינו, טענות המבקש לא הוכחו.

טענותיו של המבקש נטענו באופן כללי בלבד במסגרת העתירה. גם בדיון, העלה בא כוחו טענה כי הוא הגיש עבור מרשו עתירות, אולם לא הובהר ולא הוכח כי המבקש ביקש להגיש את אותן עתירות באמצעות מי מגורמי המשיבים ונענה בשלילה.

עיון במערכת נט המשפט מלמד כי מאז חודש ספטמבר 2020 ועד לחודש מרץ 2021 הגיש המבקש 19 עתירות, כאשר העותר מוחזק בבית סוהר "שאטה" מאז אוגוסט 2020 ועד עתה. כאמור, לטענת ב"כ המבקש, רובן הגדול הוגשו באמצעות אחרים, בהם ב"כ המבקש בעצמו, אולם כאמור, לא מצאתי טענות מפורטות אשר יש בהן כדי להצביע על סירוב במקרה כזה או אחר ובכלל זה מי הוא הגורם שסירב, מתי, מה היתה סיבת הסירוב ועוד פרטים רלוונטיים אשר יכולים היו לאפשר למשיבים ולבית המשפט לבחון את הטענות.

טענות המבקש ביחס למימון הגשת העתירות או שימוש בפקס לצורך כך, הן טענות שלא הועלו קודם לכן ומכאן, איני רואה להכריע. אומר רק, גם זאת מעבר לצורך, כי בהתאם להחלטה אשר ניתנה בעניינו של העותר במסגרת עת"א 53996-04-13 על המשיבים "לאפשר לעותר משלוח מסמכים משפטיים לבתי משפט ו/או ללשכות הוצל"פ ו/או לצדדים להליכים משפטיים שהעותר צד להם וזאת על חשבון שב"ס, שכן אותם מסמכים טעונים אישורי מסירה ואי הגעתם לגורמים אליהם הם מיועדים עלולה להכשיל את העותר בהיעדר אישור מסירה" - כך דברי בית המשפט במסגרת החלטתו מיום 7.8.13. ברי כי החלטה זו, אשר ניתנה בהסכמת המשיבים, יש לקיים כלשונה.

לאור האמור, לא מצאתי טעם המצדיק התערבות או מתן הוראה כלשהי למשיבים בעניין מושא העתירה ואני מורה על דחייתה.

אשר לבקשה למתן פטור מתשלום אגרה, משעה שעסקינן בעתירה שלא צריכה היתה להיות מוגשת, שכן מושא העתירה צריך היה להידון במסגרת תלונה לגורם המוסמך ולא כעתירת אסיר, בעתירה אשר הוגשה ללא כל פירוט וללא תימוכין, כאשר לכך מצטרפת העובדה כי הגדרתו של העותר כ"אסיר נזקק" הוסרה זה מכבר ופתוחה בפניו הדרך להשתלב בעבודות ולקבל שכר, אין מקום לפטור את המבקש מתשלום אגרה כליל. בנסיבות, תוך התחשבות במצבו הכלכלי של המבקש, תופחת האגרה ותועמד על 30 ₪.

פסק הדין יישלח לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.